

FCI – Standard nr 255 / 04. 07. 2001 / D

AKITA

(AKITA)

TÖLGE : Dr.J-M. Paschoud (saksa keelde).

PÄRITOLU: Jaapan.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

13. 03. 2001.

KASUTUS: Seltsikoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5
Spitsilaadsed ja algupärased tõud

Alarühm 5.5
Aasia spitsid ja sugulastõud.

Töökatseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Algselt olid jaapani koeratõud väikesest kuni keskmise suuruseni ning suurekasvulisi koeri ei tuntud. Alates aastast 1603 hakati Akita regioonis kasutama "Akita Matagi" (keskmist kasvu karujahi koerad) tõugu koerte võitlusteks. Tõugu ristati alates 1868. aastast ka tosa ning mastifidega. Selle tulemusena suurenes tõu kasv ning hakkasid kaduma spitsi-tüübile viitavad omadused.

Aastal 1908 keelustati koeravõitlused. Aga tõug elas selle siiski üle, puhastus ning arenes suurekasvuliseks jaapani tõuks. Üheksa suurepärasest seda tõugu isendit aitasid kaasa aastal 1931 tõu „loodusmälestiseks“ tunnistamisele. Teise Maailmasõja ajal (1939 - 1945) oli üldine koera karvkatte kasutamine militaarvarustuse valmistamisel. Politsei määrati rekvireerima ja hukkama kõik koerad peale saksa lambakoerte, keda nähti militaarotstarbeliste ülesannete täitjana. Mitmed asjaarmastajad üritasid koeri päästa neid saksa lambakoertega ristates.

Pärast Teise Maailmasõja lõppu oli akitade arv drastiliselt langenud ning nende seas leidis kolm erinevat tüüpi : 1) matagi akitad, 2) võitlusakitad ja 3) lambakoer-akitad. See oli tõu jaoks äärmiselt keeruline olukord.

Sõjajärgsel ajal puhta tõu taasloomisel sai ülekaaluka ja tohutu populaarsuse osaliseks Dewa vereliinidest pärit koer Kongo-go, kelle välimuses oli tuntavalt nii mastifi kui ka lambakoera mõjutusi. Kasvatajad tulid kaasa ning tõu menu hakkas järjest suurenema. Kuid valgustatud aretajad ei nõustunud sellega, et iseseisva jaapanipärase tõu tüüpilisi omadusi võõrapäraste mõjude sissetoomisega hävitatakse ja otsustasid neid säilitades kaitsta ning võõrastest mõjutustest puhastada. Algupärase tõu taasloomise eesmärgil võeti ette ristamisi matagi akitadega. Neil õnnestus saavutada suure, algupäraselt puhastast tõust põlvneva koera loomine, millisena teda tunneme tänasel päeval.

ÜLDMULJE :

Suur, hästi proportsionaalse ning tugeva kehaehitusega ning toekas koer; sekundaarsed sootunnused hästi märgatavad; suursugune ning tagasihoidlik loomus; jämedakoeline konstitutsioon.

OLULISED PROPORSIOONID :

Turjakõrguse suhe kerepikkusesse (möödetult õlanukist istmikunukini) on 10 : 11; emaste kere on mõnevõrra pikem kui isastel.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Rahulik, truu, kuulekas ja vastuvõtlik.

PEA :

PEAPIIRKOND :

Kolju : Kolju on kere suhtes väga proportsionaalne, laia lauba ja markantse laubavaoga, ilma laubavoltideta.

Üleminek laubalt koonule : Markantne.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Suur ja must. **Ainult valge karvkattega koertel on lubatud mõnel määral hajusat pigmendipuudulikkust ninapeeglil, kuid must värv jääb ikkagi eelistatumaks värviks.**

Koon : Keskmise pikkusega ja tugev; tüvest jäme ning aheneb ühtlaselt ilma teravaks muutumata. Koonuselg on sirge.

Lõuad / Hambad : Tugevate hammastega kääritaoline hambumus.

Mokad : Tihedalt liibuvad.

Põsed : Mõõdukalt arenenud.

Silmad : Suhteliselt väikesed, peaaegu kolmnurgakujulised ja nii, et silmade välisnurgad on veidi

ülespoole suunatud; teineteise suhtes mõõdukalt kaugusel, tumedat värvi – mida tumedamad, seda parem.

Kõrvad : Suhteliselt väikesed, paksud, kolmnurgakujulised, veidi ümardunud otstega, teineteise suhtes mõõduka kaugusel, püstised ja ettepoole kaldus asendiga.

KAEL :

Jäme ja lihaseline, ilma kaelalotita, hästi proportsionaalselt peaga sobiv.

KERE :

Selg : Sirge ja tugev.

Nimme (lanne) : Lai ja lihaseline.

Rindkere : Sügav rinnakorv, hästi arenenud eesrind; roided on mõõdukalt kaardunud.

Kõht : Hästi ülestõmmatud.

SABA :

Kõrge asetusega, jäme, hästi kokku keerdunult selja kohal; saba tipu ulatub alla tõmmatult peaaegu kannaliigesteni.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Õlad : Mõõdukalt kaldus asetusega ja hästi arenenud.

Küünarnukid : Tihedalt kerele liibuvad.

TAGAJÄSEMED :

Hästi arenenud, tugevad, mõõdukalt nurgitunud.

KÄPAD :

Paksud, ümarad; varbad on tihedalt kokku surutud.

LIIKUMINE :

Liikumine on vetruv ja jõuline.

KARVKATE :

KARV :

Kattekarv on kõva ja sirge, alusvill on pehme ja tihe; turjal ja laudjal on karv mõnevõrra pikem; sabas on kõige pikem karv.

VÄRVUS :

Kahkjas punane, seesam (punakad karvad mustade karvatippudega), vöödilise ja valge. Kõik nimetatud värvused peale valge peavad olema koos urajiro'ga (urajiro – valkjas karv koonukülgedel ja põskedel, lõua all, kurgualusel, rinnal ja kõhul, saba alapoolel ning jäsemete sisekülgedel).

SUURUS :

Turjakõrgus : isastel 67 cm.
emastel 61 cm.

Lubatud on kõikumine +/- 3 cm.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eelnimetatud punktides tuleb lugeda veaks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Isase tüüpi emased.
- Emase tüüpi isased.
- Üle- ja alahambumus.
- Hammaste puudumine.
- **Mustad või sinised laigud keelel.**
- Hele iiris.
- Lühike saba.
- Pelglikkus.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Mitte püstised kõrvad.
- Rippuv saba.
- Pikk karv (karune).
- Must mask.
- Värvimürgised valgel taustal.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, august 2003.

heaks kiidetud EKL juhatuses 16.12. 2004 protokoll nr 13